

Přehled amiléníálního výkladu Zjevení 20

Pouhých 15 veršů 20. kapitoly v podstatě obsahuje souhrn dějin jak církve, tj. všech svolaných v Kristu, tak souhrn dějin zavrženého světa v tom zlém:

(1) Při svém prvním příchodu Pán Ježíš Kristus spoutal satana svou krví na kříži, porazil jej a svrhl z nebes. Tím naplnil Boží prokletí satana z Gn 3,15. Satan má dnes, až do Kristova druhého příchodu, omezenou moc, pokud jde o Boží lid.

(2) Spoutáním satana počal věk „tisíciletého“ duchovního vládnutí Ježíše Krista s jeho lidem, církví. Tento přítomný stav skončí propuštěním satana (Zj 20,7).

(3) Ačkoli dnes Kristus vládne v srdcích svého lidu, Božím Izraeli, a navzdory tomu, že je satan spoután, Boží lid bude čelit a odolávat pronásledování a soužení. Jeho soužení se bude průběžně zhoršovat a vyvrcholí rozvázáním satana na konci „tisíciletého“ vládnutí Krista s jeho církví na zemi.

(4) Satan je nyní spoután v tom ohledu, že (1) brány pekel nepřemohou Kristovu církev a (2) nemá moc svolat krále a národy země, Góga a Magóga, k poslední bitvě Harmagedon proti Božím svatým. Až se dovrší „tisícileté“ duchovní vládnutí Krista s jeho lidem na zemi a na nebi, bude satan nakrátko propuštěn. Církev projde vrcholným závěrečným pronásledováním. Skončí „tisíciletý“ věk evangelizace. Po krátké době bude satan přemožen druhým Kristovým příchodem, tj. bitva Harmagedon.

(5) Ježíš Kristus po druhé přijde v těle, v tom, v jakém byl vzat na nebesa. Satan, antikrist a falešný prorok budou uvrženi do hořícího jezera.

(6) Kristus při svém druhém příchodu tělesně vzkřísí bez výjimky všechny lidi, kteří kdy žili, spasené i zavržené.

(7) Po vzkříšení všech nastane soud. Kristus oddělí spasené od zavržených. Spasení dostanou odměnu podle toho, jak budovali církev na úhelném kameni, Ježíši Kristu. Zavržení budou vhozeni do hořícího jezera.

Zde 20. kapitola knihy Zjevení končí. Dějiny církve však pokračují. Nebesa s rachotem zaniknou, a vesmír se žářem roztaví. Stav zobrazený ve Zjevení 21 a 22 bude trvat věčně. Tehdy budou všichni, kdo v kterémkoli věku byli v Kristu, chválit v oslaveném těle, tváří v tvář, Boha a budou s ním na věky vládnout.

Zopakujme a upevněme v mysli: Amiléníální výklad učí, že „tisícileté“ duchovní vládnutí Krista s Jeho církví stále trvá. Jeho délku zná pouze Bůh. Začíná ukřížováním Pána Ježíše Krista (potažmo letnicemi), kdy svým křížem spoutal, tj. uvěznil satana. Končí propuštěním satana, krátce před druhým Kristovým příchodem. „Tisíciletí“, milénium, je tedy období církve, v meziadventním věku během kterého je satan uvězněn za tím účelem, aby (1) nepřemohl Boží lid v jeho účinném svědectví mrtvému světu, a aby (2) nesvedl národy světa pod antikristovým vedením proti tomuto Božímu lidu. Před 2. příchodem Krista, bude satan nakrátko propuštěn, aby svedl národy světa proti Božímu lidu. Svědectví evangelia, tj. „tisícileté“ kralování Krista s církví, bude krutým pronásledováním (bitva Harmagedon) umlčeno. V hodině nejzazší však sestoupí Pán, tj. druhý Kristův advent, aby satana s jeho zástupy na hlavu porazil a svoje živé i zesnulé, tělesně vzkřísil, tj. proměnil do oslavených těl a uchvátil je vzhůru k sobě do oblak. 20. kapitola knihy Zjevení má tyto čtyři přirozené oddíly:

- A. „Tisícileté“ spoutání satana (verše 1-3)
- B. „Tisícileté“ duchovní vládnutí církve s Kristem (verše 4-6)
- C. Propuštění satana po „tisíciletí“, Pronásledování církve až k jejímu umrtvení, tj. bitva Harmagedon, vítězství Krista (verše 7-10)
- D. Poslední soud, velký bílý trůn, přetavení země a nebe, věčnost (verše 11-15)

Stručný amileniální výklad Zjevení 20

Pavel Steiger

Druhý příchod Pána Ježíše Krista – přehled eschatologických systémů

Místo a datum: 28. 10. 2023 ve velkém sále nadačního fondu Maják,

Dusíkova 82415, 638 00 Brno-sever.

A) „Tisícileté“ spoutání satana (Zj 20,1-3)

1. Svázání nemusí být vždy totální.
2. První důvod satanova spoutání (Kristův kříž): Satan už nemůže být žalobcem Božích dětí.
3. Druhý důvod satanova spoutání: Satan dnes nemůže svolat národy, k bitvě Harmagedon proti církvi.

B) „Tisícileté“ vládnutí, kralování církve s Kristem (Zj 20,4-6)

1. První duchovní vzkříšení uvádí Boží lid na nebeská místa (trůny).
2. Těm, kdo mají podíl na prvním vzkříšení, byl svěřen soud, spoluvládnu na zemi i na nebi s Kristem.
3. Ti, kdo mají podíl na prvním vzkříšení, nepoklekli před dravou šelmou a nemají její znamení na čele ani na ruce.
4. Kristus je učiní svými kněžími a budou s ním kralovat po tisíc let.

C) Propuštění satana po „Tisíciletí“, Harmagedon, vítězství Krista (Zj 20,7-10)

1. Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa.
2. Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři. Viděl jsem, jak vystoupili po celé šíři země a obklíčili tábor svatých a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltil je.
 - a) Pronásledování a umrtvení církve.
 - b) Záchrana Božího lidu, vytržení, druhé tělesné vzkříšení.
 - c) Bůh přemůže Satana (plánovatele, osnovatele), antikrista (vykonavatele) a falešného proroka (přesvědčovatele, ideologa).
3. Jejich svůdce ďábel byl uvržen do jezera, kde hoří síra a kde je již dravá šelma i falešný prorok. A budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.

D) Poslední soud, velký bílý trůn (Zj 20,11-15)

1. A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa.
2. Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života.
3. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. Moře vydalo své mrtvé, i smrt i její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů.
4. Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.